

Siyasi oluşumların veya iktidarların bir dürtüsü, düşman oluşturmaktadır. Bu bazen hayali düşmanlardır. Berlin duvarı yıkılırken, global anlamda sistem birliğine adım atıldı. Tüm dünyada hakim küresel düşmanların yerini, yerel düşmanlar aldı. 1989 sonrası Türkiye somut bir şekilde kapitalizme eklenirken, küresel kapitalizmin düşman gardırobunu hemen sahiplenmede tedirgin davrandı. Çünkü yakın tarih (1960-1980) iç kargaşalarla doluydu. Üstelik Türkiye'nin kuruluşu gereği yapısı herhangi bir "izm" e kapılacak ve düşmanlar yaratacak biçimde değildi. Cumhuriyetin ilk yıllarından beri hiçbir önder ülke himayesine girmeden kendine güvenen bir kalkınma stratejisi izlenmiştir.

Ancak saf piyasa ekonomisi yerel düşmanlarını çoktan belirlemiştir. Solcular, laikler, milliyetçiler, yeri geldiğinde milliyetçi İslamcılar ve hatta sosyal demokratlar...

2002 öncesi çalkantılı bir dönem... Küresel ölçekli büyük bir krizin hemen sonrası. Dünyanın ekonomik olarak yeni bir yükselen çevrime girişinin başlangıcı.

Tam bu dönemde ortaya çıktı AKP

Anadolu halkının geleneklerini, ananesini, dini inancını söylemine katarak ve 3 Y ile yani Yolsuzluk, Yoksulluk ve Yasaklarla mücadele edeceğini vaat etti.

Toplumun, büyük kısmına ulaşmayı başardı. Yola çıkarken, pek çok köşe yazarının desteğini de aldı. Peş peşe kazandığı seçimler, kendinde bir güven oluşturdu ve bu gerçek yüzünü ortaya çıkarttı. AKP'nin, kimilerine göre ise gelinen nokta "tek adam" anlayışı.

Muhafazakarım demesine AKP muhafazakarlıkla ilgili pek çok şeyi yerle yeksan etti. Ne devlet geleneğimize sadık kaldı, ne muhafazakarlığın bizatihi unsurları olan saf değerlerimize..

Şehir dokularıyla örtüşmeyen gökdelenler, her yerde yükselen ve küçük esnafı yok eden AVM'ler, hiçbir mimari estetiği olmayan, Anadolu'nun tarihsel mimari geleneğinden kopuk, hatta ve hatta Eski Doğu Bloku'nun andıran TOKİ yapıları, betonarme dört minareli sözüm ona selatin camileri, AKP'nin muhafazakarlığını nasıl anladığına bir örnek.

AKP eleştirdiği ve kınadığı ne varsa politikalarına taşıdı. Kendini desteklemeyen karşıtlarını bir blok gördü; biz ve onlar diyerek halkı kutuplaştırdı. Köşe yazarlarının kimi kovduruldu, kimi atıldı, Oluşturduğu korku mekanizması öyle raddeye vardı ki, darbe dönemlerini aratacak boyutlara ulaştı.

Başkalarının yaşam tarzını aşağılayan sözler, dindar-kindar gençliğe kadar uzanan söylemlerle baskıcı bir tutum sergiledi AKP... Sosyal medyayı ve gençleri bir türlü sevemedi. Ve twitter'i kapattı. Devlet kurumlarının dokularıyla oynadı. Binlerce Polis memurundan tutun da, savcı ve hakimlere ve milli Eğitim'deki memurlara kadar görev değişikliğini zulme dönüştürdü. Hiçbir siyasi güdümü olmayan, tertemiz hislerle yola çıkmış Gezi protestolarını marjinalleştirdi.

Geziciler çapulcu, çocuklar terörist, ölüsünü uğurlayanlar ise nekrofil ilan edildi.

Kısacası; biz, rakiplerimiz dediğimiz gelişmekte olan ülkeler arasında ekonomik anlamda geri kalmışken güya bizi hedef alan küresel güçlerin, yerel düşman yaratma politikaları bugün AKP sayesinde gerçekleşmiştir.

Kuran ayetleriyle dalga geçen bakanını, kendini uluhiyet makamına çıkartan partililerini görmezden gelen Başbakan, oy deposu olarak gördüğü cemaat ve tarikatlara " Biz olmazsak, siz de olmazsınız" diyerek düşman oluşturmayı seçmeni nezdinde de devam ettirdi. Cumhuriyet tarihimizde karşılaşmadığımız rüşvet, yolsuzluk, irtikap iddialarıyla çalkalanırken AKP, garip bir tecelli kefen giyen gençler çıktı.

Muhalefet partileri AKP'nin elinden bu kozu almalıdırlar. Toplum ise demokratik yollardan tepkisini ortaya koymalıdır. Çünkü Türkiye hepimizin kalın sağlıcakla!